

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 32. Primum Jerosolymæ Concilium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum I. rentur, & primores sibi adducerent. In
 A. C. 42. hac direptione cuidam militi libri
 Moysis in manus inciderunt, hos ipse pu-
 blice laceratos in ignem conjecit, verbis
 etiam Legi, & Nationi insultans. Judæi
 irritati, quasi toti Palæstinæ flammæ ef-
 sent ingestæ, ingenti numero Cæsaream
 properant, ubi tunc erat Cumanus, cla-
 mantes vindictam, & Præses ex amico-
 rum consilio, ne seditio totius gentis
 Judæorum sequeretur, militem capite
 plecti jubet. Sic demum reddita tran-
 quillitas.

§. XXXII.

Concilium primum Jerosolymæ.

Epiph. hæ. Inter hæc quidam fratrum ex Judæa ve-
 28. n. 2. nerunt Antiochiam, non levem cau-
 santes perturbationem, cum dicerent,
 Fideles sine circumcisione non posse sal-
 vari. Cerinthus falsus frater, & Pseudo-
Philostr. de Propheta, hujus seditionis Princeps erat,
hæ. c. 8. volens Fideles, non solum ad circumci-
 sionem, sed ad observantiam totius Legis
Gal. 5. Mosaicæ obligare. S. Paulus, & Barna-
 bas resistebant, dicentes; Jesum Chri-
 stum venisse, ut suos ab hac servitute li-
 beraret, ejusque gratiam illis nihil pro-
 futuram, qui circumcisionem necessa-
 riam putarent. Tunc statutum est, ut
 irent Jerosolymam, Apostolos, & Presby-
 teros

teros super hac quæstione consulturi; sumpto igitur secum Tito, transeuntes Phœniciam, & Samariam narrabant Gentilium conversionem, quæ res magno gaudio erat fratribus. Cum Jerosolymam advenissent ab Apostolis, Presbyteris, & tota Ecclesia suscepti sunt. Sic Paulus Jerosolymam rediit quatuordecim annis post suam conversionem, & quidem Deo revelante. Consilia contulit cum fratribus, & particularius cum Apostolis, qui ibi erant, nempe S. Petro, Jacobo, & Joanne, qui Ecclesiæ columnæ habebantur. Suam, quam Gentilibus prædicabat, nec ab ullo homine, sed per revelationem Jesu Christi didicerat, doctrinam cum doctrina Apostolorum comparabat, ut sciret, se non in vanum laborare. Utrouque omnia inventa sunt conformia. Quidam tamen Fideles de Phariseorum secta affirmabant, Gentiles conversos debere circumcidi, & ad Legis Mosaicæ observantiam teneri.

Apostoli ergo, & Presbyteri congregati sunt, ut hanc quæstionem examinerent. Hoc fuit primum Concilium in Ecclesia habitum. Quinque ibi erant Apostoli SS. Petrus, Joannes, Jacobus, Paulus, & Barnabas. Quæstione diligenter discussa, effatur S. Petrus dicens: *Frates mei! scitis quod a multo tempore me elegerit Deus, ut per os meum Gentiles*
Evan-

Sæculum I.
A.C. 42.

Gal. 2.

Act. 15. 5.

Sæculum I.
A. C. 42.

Evangelium audirent; & ille, qui noscit corda omnium, fidei illorum testimonium reddidit, donans eis Spiritum S. sicut nobis sine distinctione. Loquebatur nempe de conversione Cornelii. Quare ergo tentatis Deum, & Discipulis jugum imponitis, quod nec Patres nostri, nec nos portare potuimus? Speramus salvari per gratiam Domini Nostri Jesu Christi, sicut & ipsi. S. Petro ita loquente omnis multitudo siluit; sed audiebant Barnabam, & Paulum miracula narrantes, quæ Deus per eos in Gentilibus operatus esset.

Amos 9. 12.

Tum & S. Jacobus locutus, sententiam S. Petri confirmavit ex testimoniis Prophetarum circa vocationem Gentium. Quare, inquit: judico, Gentiles conversos non debere vexari, sed iis tantum rescribi, ut abstineant ab idolorum immunditiis, fornicatione, carnibus suffocatorum, & sanguine; nec enim timendum, ne memoria Legis Mosaicæ intereat, cum semper in Synagogis singulis diebus Sabbati legatur; & explicetur. Tunc ab Apostolis, Presbyteris, & tota Ecclesia conclusum, ut Antiochiam cum Paulo, & Barnaba duos viros selectos, & inter fratres Primores, mitterent Judam cognominatum Barsabam, & Silam, iisque epistolam ferendam crediderunt, sequentis tenoris:

Concilium
Jerosolymitanum.

Aposto-

Apostoli, Presbyteri, & fratres, fratribus ex Gentilibus, qui sunt Antiochia, in Syria, & Cilicia, salutem. Cum cognovissemus, aliquos nostrorum ad vos ivisse, qui dicerent, quamvis nos iisdem id non injunxerimus, talia, quæ vos turbant, & ad ruinam animarum vestrarum tendunt; statuimus, congregati, aliquos seligere, & ad vos mittere cum charissimis nostris Barnaba, & Paulo, qui vitam suam pro nomine Domini nostri Jesu Christi periculis exposuerunt; misimus ergo Judam, & Silam, qui eadem vobis coram dicent, scilicet; visum esse Spiritui S. & nobis, aliud jugum vobis non imponere, quam quod necessarium; ut abstineatis a carnibus immolatis, a sanguine suffocatum, & fornicatione. Bene facietis, si ab his caveritis. Valete.

Necessitas tunc exigebat monere Gentiles, fornicationem esse illicitam, quia apud eos inter crimina non reputabatur. Paganorum Religio eos a nullo dissolutionis genere avertibat. Lege civili adulterium tantummodo prohibebatur, sed impune erat concubinas alere; & mulieres ex quæstuosa prostitutione viventes publice tolerabantur; illud vero longe pejus, unumquemque mancipiis suis, prout lubebat, potuisse abuti. Quod attinet prohibitionem vescendi sanguine, & consequenter carne suffoca-

Hist. Eccles. Tom. I.

F torum,

Sæculum I.
A. C. 42.

Sæculum I.
A. C. 42.

Gen. 9. 4.

Aug. 32.
cont. Faust.
c. 13.

Orig. cont.
Cels. l. 8.
p. 418.

Epist. Cæl.
ad Conc.
Ephes. Act.
2. p. 614.
tom. III.
Conc. 5. *Col-*
lat. 8. p. 563.
to. 5.

torum, ex altiori origine, quam ex Moy-
sis Lege ortum trahebat, facta enim jam
fuerat Noemo ex Arca egredienti; hinc
omnes nationes tangere videbatur. Cre-
dibile est igitur, Apostolos hanc solam Le-
gis observantiam satis facilem retinere
voluisse, ut quodam vinculo Gentiles,
& Israelitas unirent, & memoriam revo-
carent Arcae Noemicæ, quæ fuerat figura
Ecclesiæ, in qua omnes Nationes congre-
gantur. Sed & alia potuit subesse ratio,
quod nempe falsi Dii, id est, Dæmones,
victimarum sanguine pasci crederentur.

Apostoli in hoc primo Concilio exem-
plum dederunt, quod Ecclesia in Conci-
liis Generalibus imitata est, dum quæstio-
nes fidei, & disciplinæ deciderentur; si-
cut ab ipsis Conciliis observatum est. Ex-
oritur magna divisio inter Fideles, mit-
tuntur, qui Ecclesiam Jerosolymæ con-
sulant, ubi Evangelii prædicatio cœpe-
rat, & tunc temporis S. Petrus erat. A-
postoli, & Presbyteri conveniunt, tanto,
quo poterant, numero. Deliberatur mo-
rose, & tranquille, singuli suam opinio-
nem dicunt, deciditur quæstio. S. Pe-
trus Concilio præsidet, auspicatur, pro-
ponit quæstionem, & primus dicit sen-
tentiam; sed non solus judicat, etiam
S. Jacobus judicat, sicut expresse dicit. (*)

Decisio

(*) Idem docet Sanctissimus Pater Noster
Bene-

Decisio in sacris Scripturis fundatur, & Sæculum I.
consensu communi formatur. Litteris A. C. 12.
mandatur, non ut opinio humana, sed
tanquam oraculum, & asseritur confiden-
ter: Visum est Spiritui S. & nobis. Mit-
titur hæc decisio ad privatas Ecclesias,
non ut examinent, sed ut acceptent, &
perfecta submissione exequantur. (*)

Sic quievit disputatio de observatio-
ne legalium. Titus, quem S. Paulus, &
F 2 S. Bar-

Benedictus XIV. in suo opere de Synodo Dice-
cesana Lib. XIII. Cap. II. N. II. dicens: Siqui-
dem Episcopi in Concilio Generali Summo Pon-
tifici assident, non tanquam meri Consilarii, ve-
rum etiam tanquam Judices. Adducitque illa ver-
ba Patavini: Sunt igitur sine dubio Judices.

(*) Ostendat Interpres Protestans, qui Con-
cilia Catholicorum in suis Notis vilipendit, a tem-
pore Jesu Christi usque in hanc diem vel unam
Synodum, a Communione Ecclesiæ Romano-
Catholicæ separatam, cujus Decreta integræ in
orbe Provinciæ receperint! Equidem post no-
vissima Lutheri tempora conventus egere Hol-
landi, Angli, Sueci, Protestantes Germani &c.
&c. At Charitatis, Unitatis, & Communionis
vinculum, unicum illud, & evidens veræ Jesu
Christi Religionis signum, quod homines, in
Europa, Asia, Africa, & America versantes con-
nectat, nullibi, nisi in Ecclesia Romana depre-
henditur. Quid enim, exempli gratia, Suecis
in causa Religionis est cum Anglis? Quid An-
glis cum Transylvanis, aut Saxonibus?

- Sæculum I.** S. Barnabas adduxerant, quamvis origine esset Gentilis, non est coactus circumcidi. S. Petrus, S. Jacobus, & S. Joannes agnoverunt, Deum S. Paulo prædicationem Evangelii pro Gentilibus commisisse, sicut S. Petro pro Judæis; ergo porrexerunt ipsi, & Barnabæ dexteram, in societatis signum, ut alii prædicarent Gentibus, alii Judæis; solummodo rogabant, ut sibi commendatos haberent pauperes in Judæa. Id tamen de prædicatione non ita accipiendum, quasivero tam uni, quam alteri parti non æqualis potestas esset, annuntiandi Evangelium tam circumcisis, quam Gentilibus; nam S. Petrus primus fuerat, a quo Gentiles ad fidem vocati; S. Paulus semper Judæis ante alios annuntiabat verbum Dei; sed hæc distinctio principalem causam utriusque missionis denotabat. S. Petrus Ecclesiæ Caput missus est ad Judæos, pro quibus Jesus Christus primario venit; S. Paulus vocatus erat pro Gentilibus, eratque eorum Doctor, & Defensor singularis.

SS. Paulus, & Barnabas Antiochiam reversi sunt cum Juda, & Sila. Congregata Fidelium multitudo, cum iis Apostolorum epistola fuisset prælecta, lætata est, eo quod solatium afferret Gentilibus. Sed & ipsi ex sermonibus Judæ, & Silæ, qui erant Prophetæ, eosque in fide roborabant,

bant, levamen capiebant. Postquam a-
 liquanto tempore mansissent Antiochiæ,
 fratres eos in pace dimissuri erant ad eos,
 a quibus missi fuerant, sed Silæ remane-
 re præplacuit, & solus Judas rediit Jero-
 solymam. Manserunt etiam Antiochiæ
 Paulus, & Barnabas docentes, & cum
 pluribus aliis Evangelium prædicantes.
 Ipse S. Petrus illuc venit, & commora-
 tus est.

Sæculum I.
 A. C. 42.

§. XXXIII.

S. Petrus reprehensus a Paulo.

Ab initio quidem cum Gentilibus con-
 versari, & manducare non dubitabat;
 sed cum venissent quidam de circum-
 cis a Jacobo missi, timuit Petrus, ne iis
 displiceret, cœpitque a Gentilibus sepa-
 rari. Eodem modo dissimulabant alii Ju-
 dæi, suo exemplo trahentes etiam Bar-
 nabam. Tunc S. Paulus videns, quod
 non tenerent viam rectam juxta verita-
 tem Evangelii, restitit Petro in faciem,
 quia erat reprehensibilis, & coram om-
 nibus dixit: *Si vos, qui estis Judæi, mo-
 re Gentium vivitis, & non Judæorum,
 quare Gentiles cogitis judaizare?* in ipsa
 Doctrina neutiquam discrepabant Petrus,
 & Paulus. Petrus enim in Concilio pau-
 lo ante docuerat, Gentes ad observan-
 tiam legalium non obligari; ex altera

Gal. 2. v. 11.
 13.